

Darul deosebirii duhurilor

Darurile de descoperire ale Duhului Sfânt oferă, atunci când este nevoie, o înțelegere divină specială printr-un creștin plin de Duhul Sfânt.

Cunoștința lui Dumnezeu este nelimitată, iar înțelegerea Lui cu privire la orice situație cu care te confrunți este desăvârșită. Prin darurile de descoperire, El oferă ajutor supranatural când înțelegerea umană este inadecvată.

Ar trebui să scoatem în evidență faptul că aceste daruri nu înlocuiesc instruirea naturală și nici cea spirituală. Credincioșii plini de Duhul au nevoie de educație, iar ei trebuie să studieze cu credincioșie Cuvântul lui Dumnezeu, dar există și momente când este necesară o descoperire specială a voii lui Dumnezeu.

Aceste crâmpie de înțelegere divină sunt oferite prin darurile duhovnicești numite *deosebirea duhurilor, vorbirea despre cunoștință și vorbirea despre înțelepciune.*

Cuvântul *a discerne* provine din grecescul care are înțelesul de „a judeca limpede, de a distinge unele de altele”.

Majoritatea dintre noi nu suntem conștienți de intensă activitate a duhurilor care se desfășoară în permanență în jurul nostru. Darul deosebirii duhurilor, sau al distingerii între diferitele duhuri, permite o scurtă întreprindere în acest tărâm nevăzut și-i dă credinciosului plin de Duhul puterea de a judeca ce duh este folosit. Există trei domenii în activitatea duhurilor pe care trebuie să le identificăm:

1. Duhul lui Dumnezeu

Dumnezeu este Duh, iar noi trebuie să recunoaștem când acționează El pentru a putea coopera cu El. El lucrează prin credincioșii plini de Duhul, care se predau complet Lui, iar, uneori, El îi folosește pe îngerii Săi, care sunt duhuri bune, pentru a-Și împlini voia.

2. Duhurile demonice

Cartea Apocalipsa ne vorbește despre faptul că duhurile rele vor face minuni în vremurile din urmă (Apocalipsa 16:14). În zilele noastre, se desfășoară o intensă activitate demonică în domeniul ocultismului și al închinării demonice. Creștinul plin de Duhul trebuie să fie în stare să recunoască activitățile duhurilor demonice, altfel va fi amăgit de acestea.

3. Duhul omului

De asemenea, este posibil ca, uneori, credincioșii să se lase călăuziți de propriul duh, în loc de Duhul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt dă abilitatea de a distinge între diferitele duhuri, astfel încât să putem recunoaște dacă o manifestare este de la El, de la un duh demonic sau de la propriul nostru duh.

În Noul Testament găsim câteva exemple de deosebire a duhurilor. Isus a știut mai dinainte că Iuda Îl va trăda (Ioan 13:21, 26). El a recunoscut înșelătoria lui Satan în timpul ispitirii Sale (Luca 4:1-12) și a știut când Satan a cauzat o anumită boală (Luca 4:33-35; Ioan 5:14). Petru a recunoscut că Simon era condus de un duh rău (Fapte 8:18-23).

Darul deosebirii duhurilor ne va feri să devenim victime sigure ale amăgirii spirituale. Acest dar poate acționa doar într-un și printr-un credincios plin de Duhul (1 Corinteni 2:12-15). Acesta nu trebuie confundat cu duhul critic al cărnii.

În prima epistolă a lui Ioan ni se spune despre apariția în Biserica primară a unor antihriști. Aceștia, spune Ioan, s-au ridicat din sânul bisericii (2:18-19). Ei Îl tăgăduiau atât pe Dumnezeu cât și pe Fiul Său (v. 22). Adresându-se diverselor grupuri de credincioși, acești oameni neevlavioși și turbulenți căutau să-i ducă pe căi greșite, pretinzând, fără doar și poate, că le transmit mesaje profetice de la Dumnezeu (v. 26, compară Apocalipsa 2:14-16, 20-23; 3:9). Ioan îi îndeamnă pe credincioși să cerceteze duhurile (4:1) pentru a deosebi Duhul adevărului de duhul rătăcirii (4:6). El ne oferă câteva criterii pentru a judeca duhurile:

1) Trăiesc neprihănit acești oameni, păzesc ei Legea și încearcă să evite păcatul? (3:4-10);

2) Își iubesc ei frații în credință? (3:10);

3) Neagă ei întruparea lui Hristos? (2:22 și 4:2);

4) Continuă ei învățătura sănătoasă mărturisită de către apostoli? (2:18-19);

5) Contribuie ei la împlinirea nevoilor fraților lor creștini? (3:16-20);

6) Ascultă ei mesajul apostolilor? (4:6); 7) Păzesc ei cu credincioșie poruncile Domnului? (5:1-3).

Domnul bisericii ne-a dat criteriile după care putem cerceta mesajele și învățăturile duhovnicești. Depinde de noi să fim atenți la îndemnurile Duhului în timp ce încercăm să deosebim ce este bun și folositor de ceea ce este fals și dăunător.

„În ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință. Când erați păgâni, știți că vă duceți la idoli ai muți, după cum erați călăuziți. De aceea vă spun că nimeni, dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: «Isus să fie anatema!» și nimeni nu poate zice: «Isus este Domnul» decât prin Duhul Sfânt. Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți. Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiaș Duh; altuia credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, proorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, talmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.”

1 Corinteni 12.1-11